

Forslag til folketingsbeslutning om ændringer i arbejdsanvisningen m. v.

Fremsat den 17. december 1969 af *Kjær Rasmussen* og *Sigsgaard*.

Folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre følgende foranstaltninger:

- 1) Arbejdsanvisningen vender tilbage til fagbevægelsens arbejdsløhedskasser.
- 2) Arbejdsløses afvisning af at tage arbejde, der kræver, at vedkommende skifter bopæl eller forlader sit hjemsted, kan ikke medføre bortfald af understøttelse.
- 3) Arbejdsløses afvisning af at tage arbej-

de, der ligger uden for vedkommendes hidtidige arbejds- og/eller fagområde, kan ikke medføre bortfald af understøttelse.

- 4) Arbejdsministeriet skal bestemme placeringen af nye virksomheder med mere end 5 ansatte med primært hensyn til, hvor der er eller forventes at blive ledig arbejdskraft.

Bemærkninger til forslaget.

Forslaget har til formål at fjerne en umenneskelig arbejdsanvisning, hvor arbejdsløse deporteres til den anden ende af landet, hvor arbejdsløse tvinges til at forlade familien, og hvor arbejdsløse tvinges til at tage arbejde, der er dårligere betalt og mere anstrengende end deres hidtidige.

Man vil selvfølgelig svare med at henvise til den berømte og betrængte konkurrenceevne; akkurat som i dette samfundssystemes barndom, hvor man forsvarede børnearbejdet med just konkurrenceevnen.

Der må være grænse for, hvilke umenneskelige tilstande der kan forsvares med konkurrenceevnen. Det, arbejderne kalder „deportationsloven“, har overskredet denne grænse. Og medlemmerne af det høje ting vil givetvis forsvare friheden. Kapitalens frihed, altså.

Ad 1) Den nuværende ordning, der — da den blev indført — blev forsvaret med, at den ville medføre besparelser gennem en effektivisering af arbejdsanvisningen, hvilket ikke har været tilfældet, er et veritabelt løntrykningssystem, idet enhver kan tvinges til næsten et hvilket som helst underbetalt arbejde.

Ad 2) Ifølge den nuværende ordning kan enhver arbejdsløs deporteres til en hvilken som helt afkrog af landet. Ikke engang bolig giver man den deporterede, hvorfor familier splittes. Men vi lever jo i et frit samfund, hvor enhver har lov til at sige nej tak til understøttelse.

Ad 3) Ifølge den nuværende ordning kan enhver arbejdsløs tvinges til at tage næsten et hvilket som helst arbejde. Mon medlemmerne af det høje ting kan forestille sig, hvorledes det er for ældre, der f. eks. hele livet har arbejdet på kontor, at blive sat til fabriksarbejde? Mon medlemmerne af det høje ting kan forestille sig, hvorledes det er at få halveret sin indkomst? Næppe. Vi lever jo i et frit samfund, vil de sige.

Ad 4) Det er ikke menneskene, der skal placeres efter kapitalens behov for forrentning, men omvendt kapitalen, der skal placeres efter, hvor mennesker bor og ønsker at bo. Mon medlemmerne af det høje ting for en gangs skyld er i stand til ikke at se problemerne fra kapitalens synspunkt? Næppe. Vi lever jo i et frit samfund, hvor enhver har lov til at sælge sig.